

କାନ୍ଦାରୀ ହଶ୍ମିଆର!

କାଜି ନଜରଳ ଇସଲାମ

୧

ଦୁର୍ଗମ ଗିରି, କାନ୍ତାର-ମରଣ, ଦୁସ୍ତର ପାରାବାର
ଲଞ୍ଜିତେ ହବେ ରାତ୍ରି ନିଶ୍ଚିଥେ, ଯାତ୍ରୀରା ହଶ୍ମିଆର!

ଦୁଲିତେଛେ ତରୀ, ଫୁଲିତେଛେ ଜଳ, ଭୂଲିତେଛେ ମାର୍ବି ପଥ,
ଛିଁଡ଼ିଯାଛେ ପାଲ, କେ ଧରିବେ ହାଲ, ଆଛେ କାର ହିମ୍ମତ?
କେ ଆଛ ଜୋଯାନ ହଣ୍ଡ ଆଗ୍ରୟାନ ହାଙ୍କିଛେ ଭବିଷ୍ୟତ।
ଏ ତୁଫାନ ଭାରି, ଦିତେ ହବେ ପାଡ଼ି, ନିତେ ହବେ ତରୀ ପାର!!

୨

ତିମିର ରାତ୍ରି, ମାତ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ସାନ୍ତ୍ରୀରା ସାବଧାନ!
ଯୁଗ-ଯୁଗାନ୍ତ ସମ୍ପିତ ବ୍ୟଥା ଘୋଷିଯାଛେ ଅଭିଯାନ!
ଫେନାଇୟା ଓଠେ ବନ୍ଧିତ ବୁକେ ପୁଞ୍ଜିତ ଅଭିମାନ,
ଇହାଦେର ପଥେ ନିତେ ହବେ ସାଥେ, ଦିତେ ହବେ ଅଧିକାର!!

୩

ଅସହାୟ ଜାତି ମରିଛେ ଡୁବିଯା, ଜାନେ ନା ସନ୍ତରଣ,
କାନ୍ଦାରୀ! ଆଜ ଦେଖିବ ତୋମାର ମାତ୍ରମୁକ୍ତିପଣ!
“ହିନ୍ଦୁ ନା ଓରା ମୁସଲିମ?” ଓଇ ଜିଜ୍ଞାସେ କୋନ୍ ଜନ?
କାନ୍ଦାରୀ! ବଲ ଡୁବିଛେ ମାନୁଷ, ସନ୍ତାନ ମୋର ମା’ର!

୪

ଗିରି-ସଂକଟ, ଭୀରୁ ଯାତ୍ରୀରା, ଗୁରୁ ଗରଜାୟ ବାଜ,
ପଶ୍ଚାତ୍-ପଥ-ଯାତ୍ରୀର ମନେ ସନ୍ଦେହ ଜାଗେ ଆଜ
କାନ୍ଦାରୀ! ଭୂମି ଭୂଲିବେ କି ପଥ? ତ୍ୟଜିବେ କି ପଥ-ମାରା?
କରେ ହାନାହାନି, ତବୁ ଚଲ ଟାନି’, ନିଯାଛ ଯେ ମହାଭାରା!

୫

କାନ୍ଦାରୀ! ତବ ସମ୍ମୁଖେ ଐ ପଲାଶୀର ପ୍ରାନ୍ତର,
ବାଙ୍ଗଲିର ଖୁନେ ଲାଲ ହଲ ଯେଥା କ୍ଲାଇଭେର ଖଣ୍ଡର!
ଐ ଗଙ୍ଗାଯ ଡୁବିଯାଛେ ହାୟ, ଭାରତେର ଦିବାକର
ଉଦ୍ଦିବେ ସେ ରବି ଆମାଦେରି ଖୁନେ ରାଙ୍ଗିଯା ପୁନର୍ବାର।

୬

ଫାଂସିର ମଞ୍ଚେ ଗେଯେ ଗେଲ ଯାରା ଜୀବନେର ଜୟଗାନ,
ଆସି’ ଅଲକ୍ଷ୍ୟେ ଦାଁଡ଼ାଯେଛେ ତାରା, ଦିବେ କୋନ୍ ବଲିଦାନ?
ଆଜି ପରୀକ୍ଷା ଜାତିର ଅଥବା ଜାତେର କରିବେ ଭ୍ରାଣ?
ଦୁଲିତେଛେ ତରୀ, ଫୁଲିତେଛେ ଜଳ, କାନ୍ଦାରୀ ହଶ୍ମିଆର!

[କୃଷ୍ଣନଗର; ୬୬ ଜୈଯେଷ୍ଠ, ୧୩୩୩]

ସୌଜନ୍ୟ: ନଜରଳ ରଚନାବଳୀ, ୧ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଃ ୨୮୮-୨୮୯